

Szerző: Illyés Gyula

Olvasás: Háromszor Hét Magyar Népmese online a hregeny.multiply.com oldalon

Hangoskönyv: Háromszor Hét Magyar Népmese mp3 formátumban

Kiadó: 2007, Móra Kiadó;

Hossz: 2:22:43

Válogatás Illyés Gyula Hetvenhét magyar népmese című kötetéből.

Közreműködött:

Balázs Ágnes

Botos Éva

Bókai Mária

Detre Annamária

Halász Aranka

Zsurzs Kati

Csomós Lajos

Kristóf Tibor

Széles Tamás

Usztics Mátyás

Ujlaki Dénes

Rendező:

Tomasevics Zorka

Zene:

Nikodém Norbert

Hangmérnök:

Nikodém Norbert

<http://www.magyarvagyon.com/konyvtar/Haromszor-Het-Magyar-Nepmese-18714/>

*

Ismertető:

Válogatás Illyés Gyula Hetvenhét magyar népmese című kötetéből

Előadó	Cím	Hossz
--------	-----	-------

01 Széles Tamás Kacor Király 5:49

02 Bókai Mária Tündérszép Ilona És Árgyélus 13:07

03 Kristóf Tibor Az Állatok Nyelvén Tudó Juhász 4:31

04 Botos Éva A Malacon Nyert Királylány 12:53

05 Usztics Mátyás Ilók És Mihók 7:20

06 Zsurzs Kati A Legerősebb Állat 4:56

07 Balázs Ágnes A Muzsikáló Ezüstkecske 7:01

08 Ujlaki Dénes A Hiú Király 3:17

09 Halász Aranka Aranyszóló Pintyőke 8:42

10 Detre Annamária Jávorfából Furulyácska 4:25

11 Balázs Ágnes A Rest Macska 3:01

12 Kristóf Tibor A Huszár És A Szolgáló 4:17

13 Bókai Mária A Kakas És A Pipe 2:03

14 Csomós Lajos A Buták Versenye 7:27

15 Zsurzs Kati Az Ördög Kilenc Kérdése 11:15

16 Ujlaki Dénes A Zöldszakállú Király 11:08

17 Halász Aranka Három Kívánság 2:56

18 Széles Tamás A Becsületes Tolvaj Marci 7:56

19 Botos Éva A Róka, A Medve És A Szegény Ember 3:28

20 Detre Annamária A Szegény Lányról, Aki Aranyvirágot Lépik 12:15

21 Usztics Mátyás A Rátóti Csikótozás 4:56

Σ Illyés Gyula Háromszor Hét Magyar Népmesze 2:22:43

*

A muzsikáló ezüstkecske

Hol volt, hol nem volt, volt a világon egy muzsikaszerető öreg király.

Építtetett az olyan palotát, hogy még a falai is alabástromból voltak. Vagyis olyan szép volt az a palota, hogy aki elment mellette, nem állhatta, vagy csak nehezen, hogy meg ne nézze, minél közelebbről, s meg ne tapogassa.

A király meg nagyon, de nagyon féltette a palotáját. Éjjel-nappal egy katonával őriztette, hogy a palota szép fehér falát valaki be ne találja piszkolni.

Áll, álldogál a katona a ház előtt egy téli éjszaka is. Gyönyörű holdas éjszaka volt, de nagyon-nagyon hideg volt. Elgondolta hát ugyancsak magában a szegény katona, hogy de jó is ezeknek a nagy uraknak! Míg a szegény ember kívül fagyoskodik, ők a meleg házban jó

dunnába csavargódnak, eszükbe se fér a kinti rossz világ. De hát mit csinálhat az olyan szegény ember, mint ő is? Ha neki az ura, a király, azt mondja, ide álljon a hidegbe, hát ide áll.

Néha összedörgölte a kezét, mert fázott a szegény katona, meg-meghuhukolta a körmeit, de csak annyit ért bizony az, mintha meg sem tette volna. A holdvilág sütött szépen, a hó meg csikorgott-nyikorgott a katona lába alatt. Elgondolta most a katona megint, hogy ha a király volna itt az ő, ő maga meg a király, akkor bizony ő aludna a jó helyen, s helyette a király sopánkodna az időre. De hát az sem volna igazság, mert akkor meg őt átkoznák. Nem jó sor ez, akárhogy, akármint... Avval járkált tovább. A hold meg ahogy rásütött a házra, csak úgy ragyogtatta az alabástromfalakat.

Gondolt egyet a katona azután is. Egy nagyot mégpedig.

Tudja meg azért egyszer már mindenki, hogy mi a szegény ember baja! Elővett egy darab szemet, s írta nagy betűkkel a ház falára ezt, hogy:

Akinek pénze van, az mindent megtehet, akinek pénze nincs, semmire se mehet!

Mert úgy belefeledkezett ebbe a gondolatba, hogy nem jutott eszébe, hisz ő épp arra van odarendelve, hogy a fal tisztaságát őrizze. S lám, most meg ő piszkolta be!

Reggel mentek most is már korán a vizitálók, hogy lássák, nem történt-e valami. Meglátták a falon az írást. Mindjárt elővették persze a katonát: ki tette? Ő, szegény - mit tehetett? Vállalta, hogy ő írta be a falat. Miért? Mert igazán azt hiszi, hogy a pénz minden.

Viszik a király elé. Mondja neki a király:

- Egyszóval neked csak a pénz hiányzik?

Feleli bátran most már a katona:

- Az, fölséges uram!

- Akkor meghalsz! - mondja erre a király.

De a királylánynak nagyon megtetszett az egyenes válasz. Meg maga a katona is. Kegyelmet könyörgött neki.

- Jó - mondta a király. - Én nem bántom. De majd magától a pénztől kap leckét a szemtelenségéért!

Volt a királynak a palota mellett egy nagy kertje, oda sarkallt a város szélére. A király büntetésből annak a kertnek a végébe falaztatta be a katonát egy kamrába, a kőkerítés alá. És amiért arra panaszkodott, hogy neki semmi pénze nincsen, adott neki oda temérdek pénzt, aranyat meg ezüstöt. Hogy hát most mulassa magát, most már megvan mindene!

A királylány most még jobban elszomorodott. Mit tegyen?

Volt a városban egy aranyműves. A lány attól kért tanácsot. Az aranyműves szegény volt. Éjszaka elment oda, ahol a katona volt befalazva. Lyukat fűrt a kőkerítés falán, s beszólt a katonának, hogy adjon neki a pénzből, az aranyból meg az ezüsből, ő majd visz érte neki mindennap ételt. A katona beleegyezett. De a lány csak tovább tanakodott, hogyan engesztelhetné meg az apját. Végre rájött.

Az aranyművessel egy szálíg mind elhordatta a kincset. A befalazott katona így nem halt éhen, sőt egészen tűrhető sora volt. Az aranyműves meg otthon - mert nagyon ügyes ember volt - a sok aranyból s ezüsből egy kecskét csinált. Mégpedig olyant, hogy belül üres volt, egy ember bele tudott ülni. Ráadásul a kecske olyan szépen tudott muzsikálni, hogy ha azt valaki meghallotta, minden bűját elfelejtette, és csak azt a muzsikát hallgatta. Mikor a mester készen volt vele, kibontotta a katona kamrájának a falát ott a kert végén, s odaadta neki, hogy ha megunja magát, muzsikáljon vele. De főleg akkor muzsikáltasson vele, ha kamrája fölött a király lépteit hallja.

Muzsikáltatott is a zenélő kecskével a katona, mulatott hébe-hóba, ha megunta magát. S még inkább akkor, ha a kertben, ahova csak a királynak volt bejárása, lépteket hallott.

Egyszer a király, ahogy sétálgatott a kertjében, épp arra talált járkálni, amerre a katona be volt falazva. Hallott valamit: mintha valami szép muzsikaszó jönne valahonnan. Mi lehet az, s honnan? Nézegetett a király erre is, arra is, de csak nem tudta kitapasztalni, honnan jön a szép zene.

Másnap a lányával meg a miniszterével ment ki a kertbe. A katonának ott lent a föld alatt, a kamrában épp jókedve lehetett, mert ugyancsak megzendítette a kecskét.

- No, most már ki kell tudnom, honnan jön, és mi ez! - mondta a király. Nézte a helyet, de az régen kiment az eszéből, hogy volt valaha egy katonája, akit éppen ide falaztatott be, azért, amiért a palotát befirkálta. Mégis kőműveslegényeket hívatott, felásatta a földet, ahonnan a muzsikaszót hallotta.

Ástak a legények, ástak, egyszer csak ráakadtak a gödörré, aztán a föld alatti kamrára, ahova a katonát valaha betették.

De a kamrában most nem volt egyéb egy ezüstkecskénél. Abból dőlt még akkor is a nóta, amikor kiemelték, de úgy, mint az eső az esőzsákból.

Fogta a király a zenélő kecskét, bevitte a szobájába. Nézegették előlről is, hátulról is, de csak nem tudták, miképp s hol szólhat benne az a gyönyörűséges muzsika. Nagy keresés, toprongás után vette észre a király, hogy a kecske hasán egy helyen kulcslyuk van. Próbálták nyitogatni, de nem volt hozzá kulcsuk. Elhívták a város aranyműveseit, de azok se tudtak vele boldogulni. Utoljára ahhoz az aranyműveshez küldtek, aki a kecskét csinálta. Az aztán kinyitotta, amikor ráparancsoltak.

De a király csak akkor nézett nagyot, amikor a kinyitott kecskéből egy katona lépett elő.

- Ki vagy?! - kiáltott rá a király.

A katona rögtön vigyázzba vágta magát.

- Felséges uram, én vagyok az, akit ezelőtt régen felséged befalaztatott, mert a palota falára azt írta, hogy a pénz minden. Nem volt igazam.

A király kezét fogott vele.

- Hát mi ér annál is többet? - kérdezte a király.

A katona megnézte a király mellett az aranymívest, aki neki enni hordott, s azt felelte:

- Másodszor az, ha az embert megsegítik!

- És először? - kérdezte a király elcsodálkozva a furcsa válaszon.

A katona szeme most a királykisasszonyon állapodott meg. Ezt felelte:

- Először, ha az embert szívvel megszeretik.

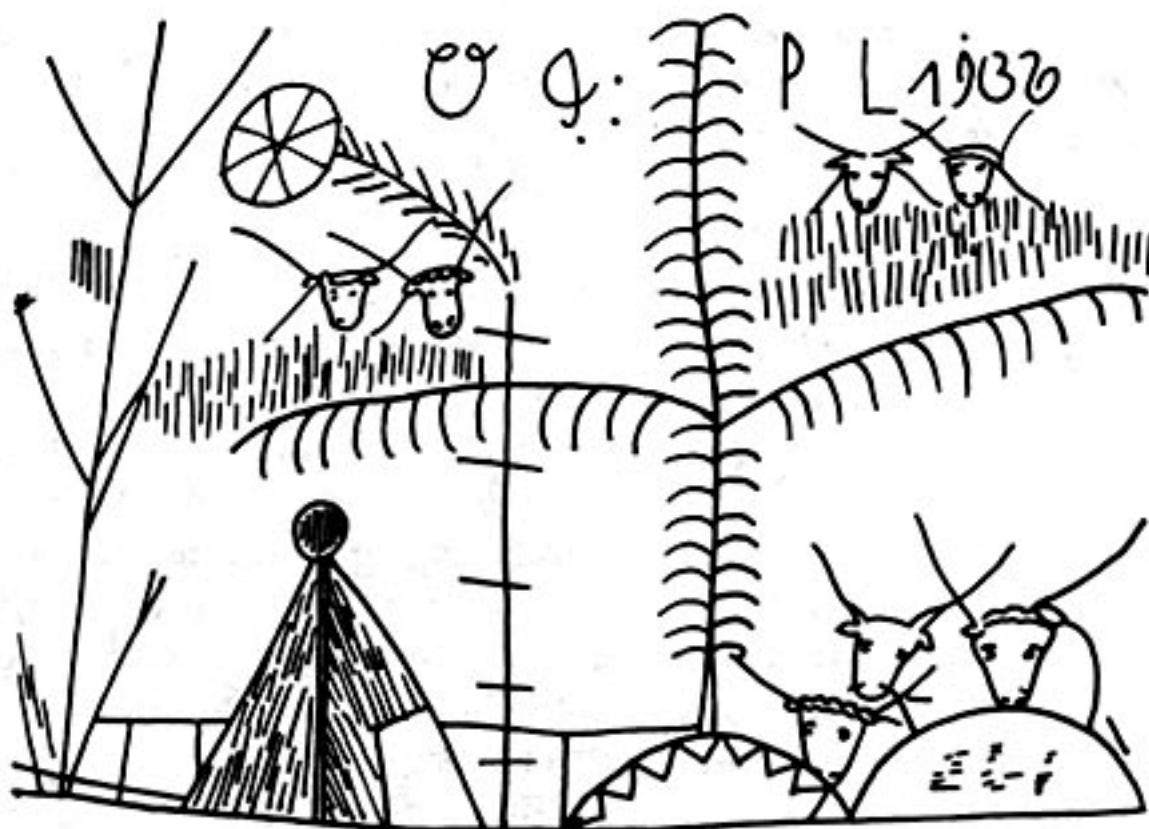
A királykisasszony nagyot pirult, de a király annál nagyobbat nevetett a katona talpraesettségén. Most értette csak meg, mi történt. Gondolt ő is erre egy okosat.

Azt gondolta, hogy azon nyomban a katonának adja feleségül a lányát. Rögtön meg is tartották a lakodalmat. Muzsikásokat nem kellett hívni, az ezüstkecske muzsikált, három nap, három éjjel, de még azután is egy délelőtt.

Forrás:

Illyés Gyula: Hét meg hét magyar népmese

Móra Könyvkiadó 1975.

ILLYÉS GYULA

Hetvenhét magyar népmese

Tartalom

A kis gömböc

Kacor király

A kakas és a pipe

A kiskondás

Együgyű Misó

Az állatok nyelvén tudó juhász

Fábólfaragott Péter

A diákot erővel királlyá teszik

Virág Péter

Ribike

Az együgyű csizmadia mint csodadoktor

Az égigérő fa

Nyakigláb, Csupaháj meg Málészáj

A repülő kastély

A táltos ökör

Ilók és Mihók

A róka és a farkas a lakodalomban

A zöldszakállú király

Erős János

Aranyszóló pintyőke

A malacon nyert királylány

A legerősebb állat

Kis Kolozs meg nagy Kolozs

A muzsikáló ezüstkecske

A szegény lányról, aki aranyvirágot lépik

Tündérszép Ilona és Árgyélus

A loncsos medve

Jávorfából furulyácska

A huszár és a szolgáló

A bőgős fia meg az ördögök

A farkas mulatni megy, azután szállni tanul

Csinosomdrága

A titkolódzó kisleány és az ő kis kardja

A kígyókirály gyűrűje

A hű király

Rózsa vitéz

Bendebukk

A rest macska

A becsületes tolvaj Marci

A számárrá változott barát

Fanyűvő, Vasgyűrű, Hegyhengergető

A palóc meg az egri nagytemplom

Három kívánság

Rózsa és Ibolya

Az igazmondó góbé még igazabb kalandjai

A házasodni indult királyfiú

A virágfejű ember

Az öreg halász és nagyravágyó felesége

Győző

A három vándorló

A halkisasszony

A buták versenye

Mese Bruncik királyfiról

A libapásztorból lett királyné

Mátyás király meg az öreg ember

Mátyás király meg az igazmondó juhász

Mátyás király és a székely ember lánya

Ludas Matyi

A koporsóba tett fiú

Térdszéli Katica

A róka, a medve és a szegény ember

Az ördög kilenc kérdése

A kecskepásztor fia

Ej Haj

Adj isten egészségére!

Kilenc

Így jár, aki irigy

Vitéz János és Hollófernyiges

A két lány meg a vasorrú banya

Bíró János

A rátóti csikótozás

Gyöngyharmat János

Nap, Hold, Szél

Három aranyszörű bakkecske

A hét holló

A szélkötő Kalamona

A háromágú tölgyfa tündére

Utószó

<http://www.mek.iif.hu/porta/szint/human/szepirod/magyar/illyes/77nepm/html/>

+

Mesepszichológia [pihirek.hu/izles/mese_kadar_pszichologus](http://mesepszichologia.pihirek.hu/izles/mese_kadar_pszichologus)